

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ**

**«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА
УКРАЇНИ»**

**Матеріали
IX Міжнародної науково-практичної інтернет конференції**

28 жовтня 2022 року

Одеса
ОДУВС
2022

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Стан та перспективи розвитку
С764 адміністративного права України: матеріали
Міжнародної науково-практичної інтернет
конференції, м. Одеса, 28 жовтня 2022 р. – Одеса
: ОДУВС, 2022. – 152с.

УДК 342.92(477)
ББК
67.9.(4Укр)401.0

© ОДУВС, 2022

Вельмишановні учасники конференції!

Шановні учасники міжнародної наукової конференції, від імені ректорату і Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ щиро вітаю всіх присутніх гостей та учасників сьогоднішнього наукового заходу!

Метою конференції є об'єднання зусиль до проблем та перспектив розвитку в сучасному реформуванні сфер адміністративного права України, налагодження співпраці та обмін досвідом. Тематика публікацій охоплює найактуальніші проблеми сьогодення, які виникають в галузі адміністративного права України та зарубіжних країн.

Дякую всім хто знайшов можливість взяти участь у нашому заході незважаючи на такий непростий для країни час. Вже понад вісім місяців в Україні запроваджено правовий режим воєнного стану, що передбачає надання відповідним органам державної влади, можливості забезпечувати передбачені Законом України «Про правовий режим воєнного стану» повноваження та заходи, необхідні для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень. Все це робиться заради однієї мети – вистояти у боротьбі із супротивником та зберегти правову, демократичну і незалежну державу!

В роботі конференції беруть участь провідні науковці, викладачі та здобувачі вищих навчальних закладів та наукових установ України, а також практичні співробітники.

Бажаю всім учасникам в першу чергу міцного здоров'я, творчої наснаги, плідної роботи, а також цікавої дискусії, активного обміну думками та досвідом і безумовно впровадження результатів наукових досліджень в практичну діяльність.

Дмитро Швець,
ректор Одеського державного
університету внутрішніх
справ

ВЗАЄМОДІЯ СУБ'ЄКТІВ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Ярмакі Х.П., д.ю.н., професор, професор кафедри (Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна)

Оточуючий нас світ – це сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих об'єктів, свого роду системне утворення. Таким системним утворенням є також органи та посадові особи, що здійснюють провадження у справах про адміністративні правопорушення і, безумовно, це суб'єкти, які виконують постанови у цих справах. На вказаних суб'єктів покладені конкретні обов'язки, які вони виконують властивими їм прийомами і способами. Виконати ж обов'язки стосовно боротьби з адміністративними проступками кожний окремий суб'єкт, що здійснює провадження в справах про адміністративні правопорушення не спроможний. Необхідний чіткий взаємозв'язок, взаємодія як між виконавцями кожного органу (внутрішня взаємодія), так і з громадськістю, підприємствами, установами, організаціями різних форм власності, громадянами (зовнішня взаємодія). В контексті даних об'єктивних обставин доцільно, на наш погляд, розглянути взаємодію суб'єктів, котрі виконують постанови про накладення адміністративних стягнень з іншими суб'єктами провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Взаємодія суб'єктів провадження щодо виконання постанов у справах про адміністративні правопорушення обумовлюється наступними об'єктивними обставинами:

а) контроль з боку вищестоящих органів (посадових осіб), за органами (посадовими особами), які виконують постанови про накладення адміністративних стягнень;

б) відповідна «спеціалізація» органів (посадових осіб), котрі виконують постанови про накладення адміністративних стягнень;

в) удосконалення управлінських функцій, пов'язаних з прогнозуванням взаємодії суб'єктів, які виконують постанови про накладення адміністративних стягнень;

г) виникнення комплексних проблем, у вирішенні яких зацікавлений кожний із суб'єктів, який має відношення до провадження у справах про адміністративні правопорушення.

В Україні проблематика взаємодії суб'єктів, які здійснюють провадження у справах про адміністративні правопорушення, в тому числі і тих, що виконують постанови про накладення адміністративних стягнень, практично не досліджувалася. Безумовно, ця проблема має бути розглянута, в першу чергу, на концептуальному рівні, адже вимагають удосконалення як правове регулювання процесу провадження у справах про адміністративні правопорушення (аж до провадження щодо виконання постанов про накладення адміністративних стягнень), так і практична сторона питання.

Враховуючи організацію провадження у справах про адміністративні правопорушення можна виділити наступні види взаємодії:

а) кожний суб'єкт взаємодії є частиною системи, і виконує свої визначені законом повноваження, незалежно від інших;

б) загальне завдання вирішується послідовно кожним суб'єктом, частиною системи;

в) завдання вирішується безпосередньо кожним суб'єктом як складовою частиною системи.

Відповідно до ст. 213 КУпАП органами (посадовими особами), уповноваженими розглядати справи про адміністративні правопорушення є:

1. Адміністративні комісії при виконавчих комітетах сільських, селищних, міських рад;

2. Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад;

3. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді);

4. Органи внутрішніх справ (Національної поліції), органи державних інспекцій та інші органи (посадові особи), уповноважені на те Кодексом України про адміністративні правопорушення.

У зв'язку з тим, що сфера суспільних відносин, на які посягають адміністративні правопорушення, дуже різноманітна, коло суб'єктів, що уповноважені розглядати такі справи, досить широке – більше сорока. Об'єкт, на який посягає правопорушення, має бути сферою дії органу, що розглядає це правопорушення.

Велика кількість органів, що наділена правом розглядати адміністративні правопорушення, з одного боку, забезпечує оперативність і кваліфікованість цієї роботи, з іншого – впливає на стан законності.

Кожний із органів виконує свою роботу незалежно від інших. Він одночасно виконує функції, які стоять перед державою у сфері боротьби з адміністративними правопорушеннями взагалі.

Органи внутрішніх справ (Національної поліції), відповідно до ст. 255 КУпАП мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення за різними статтями, що передбачають склади адміністративних проступків та відповідальність за них. А розглядати справи за результатами адміністративних розслідувань та приймати за ними рішення відповідно до закону (Розд. 3 КУпАП), мають право інші органи (посадові особи). Якщо орган (посадова особа), який порушив справу про адміністративний проступок, орган (посадова особа), який розглядає справу і орган (посадова особа), який виконує постанову у цій справі виконують одночасно дії щодо цієї справи, таку форму взаємодії слід назвати сумісно-взаємодіючою.

Сумісна діяльність органів, котрі здійснюють провадження у справах про адміністративні правопорушення спрямована на охорону порядку і боротьбу з адміністративними проступками. У будь-якому разі така мета не може бути досягнута зусиллями окремо будь-якого суб'єкта провадження у справах про адміністративні правопорушення.

У боротьбі з адміністративними правопорушеннями вищезазначені суб'єкти одночасно виконують практично однорідні дії і, в кінцевому результаті, їх індивідуальні зусилля є частиною сукупних зусиль. Їх сумісна діяльність підпорядкована меті, працює на мету, а сама мета об'єктивно обумовлена.

Організація взаємодії суб'єктів провадження у справах про адміністративні правопорушення, як управлінська функція, встановлює узгодженість між індивідуальними зусиллями цих суб'єктів і виконує загальну функцію із руху всього процесу провадження.

Отже, правильно організована взаємодія сприяє ефективним діям всіх суб'єктів провадження у справах про адміністративні правопорушення, спрямованим на кінцевий результат – виконання постанови про накладення адміністративного стягнення. Оптимальною можна назвати таку організацію системи, коли виконуються наступні *принципи* – сумісність елементів, актуалізація функцій, поєднання функцій, усунення негативних результатів.

Складність завдань, що стоять перед суб'єктами провадження у справах про адміністративні правопорушення, спеціалізація служб і підрозділів, посадових осіб цих суб'єктів викликає необхідність у розмежуванні зусиль між керуючими суб'єктами взаємодії. Таким чином система організації взаємодії у структурі суб'єкта характеризується ієрархічністю, яка проявляється за будь-якої взаємодії, де кожний суб'єкт наділений відповідною компетенцією, залежно від якої даних суб'єктів можна поділити на рівні.

Перший рівень – керівник органу, який здійснює провадження у справі про адміністративні правопорушення та його заступник – суб'єкти, які ведуть таку діяльність в силу своїх посадових повноважень.

Другий рівень – керівники служб і підрозділів, які займаються організацією взаємодії серед співробітників цих структурних підрозділів і аналогічних структурних утворень інших суб'єктів провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Третій рівень – посадові особи, які мають у своєму службовому підпорядкуванні інших посадових осіб. Ці суб'єкти організовують взаємодію в процесі провадження у справах про адміністративні правопорушення епізодично, в силу разових доручень.

Четвертий рівень – всі виконавці, коли взаємодія у процесі провадження у справах про адміністративні правопорушення складається самостійно, тобто без відповідних вказівок вищестоящих посадових осіб.

Основний суб'єкт організації взаємодії всіх суб'єктів провадження у справах про адміністративні правопорушення – керівник органу. Він несе персональну відповідальність за організацію роботи і виконання завдань, покладених законом на суб'єкта провадження.

Розмежування управлінських зусиль у процесі провадження у справах про адміністративні правопорушення є відповідним резервом, у якому закладена можливість підвищення ефективності провадження, в тому числі провадження щодо виконання постанов про накладення адміністративних стягнень. Саме підвищення результативності дій керуючих і керованих суб'єктів взаємодії у процесі провадження у справах про адміністративні правопорушення, яка практично не вимагає матеріальних витрат, передбачає досягнення максимального ефекту саме в процесі виконання постанов про накладення адміністративних стягнень.

Підсумовуючи вищевикладене, організацію взаємодії суб'єктів провадження в справах про адміністративні правопорушення можна визначити як управлінську функцію, спрямовану на переведення суб'єктів будь-якої соціальної системи від індивідуальної до сумісної, узгодженої за місцем і часом діяльності щодо найбільш оптимального використання можливостей взаємодіючих суб'єктів заради виконання поставлених перед ним завдань, а також і для постійної їх підтримки в заданих параметрах.

Таке визначення організації взаємодії є оптимальним і розкриває її як функцію управління та дає можливість практикам правильно оперувати поняттями «взаємодія», «координація», «організація взаємодії», які мають місце у провадженнях в справах про адміністративні правопорушення.

ЗМІСТ	
<i>Швець Дмитро</i> ВСТУПНЕ СЛОВО	3
<i>Грохольський В. Л.</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСТІ НАСЕЛЕННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	4
<i>Миколенко О.І.</i> ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ	8
<i>Стеценко С.Г.</i> ТИПОВІ ТА ЗРАЗКОВІ СПРАВИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ	10
<i>Ярмакі Х.П.</i> ВЗАЄМОДІЯ СУБ'ЄКТІВ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	13
<i>Бааджи Н.А.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЩОДО ПРАВОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ	16
<i>Баранов С.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ПІД ЧАС ДІЇ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	19
<i>Біла В., Стариченко А.</i> ДОТРИМАННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ТА СВОБОД В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	23
<i>Бльок Н.В.</i> ПРО ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ БІЖЕНЦІВ ТА ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	26

<i>Божко Д., Баранов С.</i> ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ В СУДАХ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	29
<i>Бортник Н. П., Мельник Н. О.</i> БІЖЕНЦІ ТА ВПО – СУЧАСНА ПРОБЛЕМА ТА ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	32
<i>Буртова В.В., Баранов С.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ І БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	34
<i>Верещак Е. С., Пісоцька К. О.</i> АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ГРОМАДЯН ЗА ВЧИНЕННЯ ПРАВОПОРУШЕНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	37
<i>Волокітенко О.М.</i> ПРОФІЛАКТИКА ДИТЯЧИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПІДРОЗДІЛАМИ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ ВОЄННОГО ЧИ НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНІВ	39
<i>Галунько В.М., Кузьменко Ю.В.</i> ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: У РАЗІ СМЕРТІ ЧИ ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ	41
<i>Голинська Л.О., Рудой К.М.</i> РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	45
<i>Гуцаленко У.В., Сірко В.С.</i> ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	48
<i>Доценко О. С.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ ПОРУШЕННЯМ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	50

<i>Закалик Г.М., Шувар Н.М, Герасимчук А. О.</i> ДІАГНОСТИКА ПОТРЕБИ У СПІЛКУВАННІ ПІДЛІТКІВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ	54
<i>Закалик Г. М., Шувар Н. М., Гончарова Д. І.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЮНАКІВ З ПРОЯВАМИ ЖАРГОНУ В ІГРОВОМУ І ДЕВІАНТНОМУ СПІЛКУВАННІ	57
<i>Заросило В.О., Євчук Т.В.</i> ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ ГРОМАДСЬКЕ (ПУБЛІЧНЕ) МІСЦЕ	62
<i>Ізбаши К. С., Аносенков А. А.</i> СУЧАСНИЙ СТАН СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ	65
<i>Кабакчей І. А., Грохольський В. Л.</i> УТВОРЕННЯ ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ТА ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В УКРАЇНІ	68
<i>Киян Д.В.</i> ДЕЯКІ ПИТАННЯ, ЩОДО ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	72
<i>Ківало Л.В., Миколенко О.І.</i> ПОРУШЕННЯ ПРИСЯГИ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ ЯК ПІДСТАВА ЗВІЛЬНЕННЯ ОСОБИ З ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ	74
<i>Коваль І.І., Баранов С.,</i> ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНИХ ВІДНОСИН ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	76
<i>Ковний Ю. Є.</i> ПРОБЛЕМИ КОМПЛЕКСНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВОЇ ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ	79
<i>Коломієць С.С., Баранов С.О.</i> ПОВНОВАЖЕННЯ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ	81
<i>Комзюк А. Т., Комзюк М.А.</i> ЩОДО РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ АКТИВ У ПРИЙНЯТОМУ ЗАКОНІ УКРАЇНИ «ПРО	83

АДМІНІСТРАТИВНУ ПРОЦЕДУРУ»	
<i>Коропатов О.М.</i> ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ДОБРОВОЛЬЧИМ ФОРМУВАННЯМ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ УКРАЇНИ	86
<i>Коростієнко Н. С., Бортник Н.П.</i> РОЛЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ У ЗАПОБІГАННІ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ	89
<i>Кравчук М.А., Баранов С.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	91
<i>Кузніченко О.В., Дерменжи М.А.</i> ПОЗИТИВНІ СТОРОНИ МЕДІАЦІЇ	93
<i>Куцакова А.А., Грохольський В.Л.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ	95
<i>Максименко А.В., Рудой К.М.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС БІЖЕНЦІВ В УКРАЇНІ	97
<i>Малішевська В. В., Рудой К.М.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	102
<i>Мамедов А., Стариченко А.</i> ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ ТА ЗНАЧЕННЯ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ДЛЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА	105
<i>Манько Д. Г.</i> ЩОДО ЗАГАЛЬНИХ ТЕНДЕНЦІЙ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СУЧАСНІЙ ДЕРЖАВІ	108
<i>Медведєва В.М., Сірко В.С.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ ТА В СТАРОДАВНІЙ ІСТОРІЇ	110

<i>Моргунов О.А.</i> ІДЕОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ	113
<i>Львова Є. О.</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НОРМОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ В УМОВАХ	117
<i>Ляшук Р. М.</i> ГЛОБАЛЬНИХ ТА РЕГІОНАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ОГЛЯД ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ І ВАНТАЖІВ ПІД ЧАС ПРИКОРДОННОГО КОНТРОЛЮ	120
<i>Остапенко О. І., Байк О.І.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	123
<i>Погребняк О.Г.</i> ІТАЛІЙСЬКИЙ ШЛЯХ СТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР В ПУБЛІЧНІЙ СФЕРІ ТА МОЖЛИВІСТЬ ПЕРЕЙНЯТТЯ ДОСВІДУ В СУЧАСНЕ	126
<i>Рева В. Р., Сірко В. С.</i> АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО УКРАЇНИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ	128
<i>Рибаченко С. П , Баранов С.О.</i> ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ЗБОРУ ТА ПЕРЕВІРКИ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ВЧИНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ	131
<i>Рудой К.М.</i> ПРИНЦИП ЕФЕКТИВНОГО ПРАВОСУДДЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ В УКРАЇНІ	134
<i>Сірко В. С.</i> РОЗШИРЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ НАЦПОЛІЦІЇ НА ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	136

<i>Стариченко А. О.</i> ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	138
<i>Ульянов О.І.</i> СПІВВІДНОШЕННЯ КАТЕГОРІЙ «ПРОФІЛАКТИЧНА» ТА «ПРЕВЕНТИВНА» ДІЯЛЬНІСТЬ	141
<i>Ярмакі В. Х.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПОБУДОВИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮСТИЦІЇ.	143